

EL CANAL
CENTRE D'ARTS ESCÈNIQUES
SALT/GIRONA

EL JARDÍ DELS CINC ARBRES

Adaptació d'Iban Beltran i Joan Ollé sobre textos de
SALVADOR ESPRIU
Direcció: Joan Ollé

El jardí dels cinc arbres - copyright foto David Ruano

Una coproducció de

EL CANAL - Centre d'Arts Escèniques de Salt /Girona
Centre d'Arts Escèniques de Reus (CAER)
Centre d'Arts escèniques de Terrassa (CAET)
Teatre Principal de Palma

Espectacle inaugural
Temporada Alta 2009-Festival de Tardor de Catalunya

TEATRE MUNICIPAL DE GIRONA
Divendres 2 d'octubre, a les 21h
Dissabte 3 d'octubre, a les 21h

EL JARDÍ DELS CINC ARBRES

Un altre Espriu, si us plau

Si hem titulat *El jardí dels cinc arbres* aquesta adaptació escènica de textos narratius i poètics -cap de teatral- de Salvador Espriu, és perquè és així com anomenava el poeta el petit pati de la casa dels seus primers estiuers a Arenys, població del Maresme que, escrita a l'inrevés, dona Sinera, única pàtria ideal i perduda d'Espriu. Ho diu ell mateix: "Mai no ha entès ningú / perquè sempre parlo / del meu món perdut".

Seguint el curs de les hores del dia, passejaran per l'escenari la gent de Sinera: Laia, Tereseta, Maria Castelló, les germanes Ginebredes, la Bòtil, l'Esperanceta Trinquis, el patge Sembobitis, el drapaire Quel.la. I barques i rials i jardins i carrers... I el propi Espriu, disfressat de Salom, lúcid i nihilista com pocs: " Em dic Salom, fill de Sinera. / Contemplo el buit, mirant enrera. / I, temps enllà, només m'espera / desert, tristor d'hora darrera ".

Volem dedicar aquest treball sobre un dels nostres més grans poetes al mestre Ricard Salvat, el primer que va intuir la magnífica teatralitat de l'escriptura d'Espriu. Potser aquestes paraules servien: " Perdura / ens els meus dits la rosa / que vaig collir".

Joan Ollé

FITXA ARTÍSTICA

Adaptació d'Iban Beltran i Joan Ollé sobre textos de Salvador Espriu

Direcció Joan Ollé

Intèrprets

**Joan Anguera, Ivan Benet, Paula Blanco, Montserrat Carulla,
Daniel Espasa/Gregori Ferrer, Enric Majó, Eduard Muntada,
Victòria Pagès, Sílvia Pérez Cruz i Àngels Poch**

**Composicions musicals Paco Ibáñez, Ramon Muntaner, Quim Ollé,
Raimon, Joan Manuel Serrat, Toti Soler, Marina Rossell, Damien Bazin,
Dani Espasa i Sílvia Pérez Cruz.**

**I també de Frederic Mompou, Frédéric Chopin, Paolo Tosti,
Sydney Smith i algunes cançons populars**

**Coreografies Damián Muñoz Disseny d'escenografia Sebastià Brosa
Disseny d'il·luminació Lionel Spycher Disseny de vestuari Míriam Compte
Disseny de so Damien Bazin Disseny de caracterització Núria Llunell
Adjunt a la direcció Iban Beltran**

**Regidoria María de Frutos Cap tècnic Xarli
Tècnic de llums Iñigo Basauri Tècnic de so Damien Bazin
Maquinista Jorge Salcedo Sastressa Núria Llunell
Ajudant d'escenografia Jorge Salcedo Ajudant de vestuari Nídia Tusal
Alumna en pràctiques de vestuari Sara Pagès
Construcció d'escenografia Escenografia Moia S.L.
Construcció de l'atrezzo Sebastià Brosa - Oscar Hernández Pol
Confecció de vestuari Goretti Sastreria Teatral
Fotografies David Ruano**

**Producció executiva EL CANAL Centre d'Arts Escèniques Salt/Girona
Cap de producció Lola Davó**

**Agraïments: Xavier Basiana (Nau Ivanow), Sebastià Bonet, Monserrat Caba, Luis Domínguez, Florinda
Picanyol, Sebastià Bonet, Centre de Documentació i Estudis Salvador Espriu, Juan Paredes i María
Teresa Vilarrasa (Associació de Puntaires de Catalunya)**

Durada: 1h 40 min

La companyia dedica aquest espectacle a la memòria de Ricard Salvat

TEMPORADA ALTA 2009-Festival de Tardor de Catalunya
Departament premsa:

GIRONA: Bitò Produccions-Eugènia Berga Telf: 972 40 20 04 e-mail: premsa@temporada-alta.cat
BARCELONA: Comedia-Marc Gall Telf: 93 2955634 e-mail: mgall@comedianet.com

CALENDARI 2009

Estrena

TEMPORADA ALTA 2009-Festival de Tardor de Catalunya (Espectacle inaugural)

Teatre Municipalde Girona

Divendres 2 d'octubre, a les 21h

Dissabte 3 d'octubre, a les 21h

CENTRE D'ARTS ESCÈNIQUES DE REUS (CAER)

Teatre Fortuny

6 de novembre

TEATRE NACIONAL DE CATALUNYA

Sala Gran

Del 19 al 25 de novembre

TEATRE PRINCIPAL DE PALMA DE MALLORCA

12 de desembre

TEMPORADA ALTA 2009-Festival de Tardor de Catalunya

Departament premsa:

GIRONA: Bitò Produccions-Eugènia Berga Telf: 972 40 20 04 e-mail: premsa@temporada-alta.cat

BARCELONA: Comedia-Marc Gall Telf: 93 2955634 e-mail: mgall@comedianet.com

SALVADOR ESPRIU - BIOGRAFIA

Salvador Espriu. Una aproximació

Salvador Espriu i Castelló (Santa Coloma de Farners, 1913 - Barcelona, 1985), fill de notari i de família benestant, es manifestà com a escriptor precoç ja als 15 anys. Les seves obres *El doctor Rip* (1931), *Laia* (1932) i *Ariadna al laberint grotesc* (1935) el donaren a conèixer com una de les grans promeses de la literatura catalana. Es llicencià en Dret (1935) i *Història Antiga* (1936) a la Universitat de Barcelona, on inicià una forta amistat amb el poeta Bartomeu Rosselló-Pòrcel. La guerra civil (1936-39) el va colpir profundament i truncà la seva brillant carrera universitària i com a literat.

La postguerra el convertí en un gris oficinista que es dedicava a la literatura en hores perdudes. Obsessionat per la mort, pel destí de l'home i pel futur del país, publicà, entre altres, els llibres de poemes *Cementiri de Sinera* (1946), *Mrs. Death* (1952), *El caminant i el mur* (1954) i *Final de laberint* (1955), i la peça teatral *Primera història d'Esther* (1948). El to de compromís social i de denuncia davant del franquisme, que es feu més manifest a partir del seu llibre *La pell de brau* (1960), el convertí popularment en "el poeta nacional de Catalunya". Entre les creacions posteriors destaquen *Llibre de Sinera* (1963) i *Setmana Santa* (1971), en poesia, i *Les roques i el mar, el blau* (1981), en prosa.

Rebé diversos premis i distincions, nacionals i internacionals, entre les quals destaca el premi Montaigne, atorgat per la Universitat de Tubinga. Fou proposat diverses vegades al premi Nobel de Literatura.

Per a més informació:

www.uoc.edu/lletra/noms/sespriu

www.escriptors.com/autors/espriu

SALVADOR ESPRIU - CRONOLOGIA

1913 El 10 de juliol neix a Santa Coloma de Farners, comarca de La Selva.

1914 La família es trasllada a viure a Barcelona [Pàrvuls a l'Escola Montessori i la primària a l'Escola Alemanya].

1923 Compren una casa a Viladrau, obra de Puig i Cadafalch, on la família hi passa part de les vacances d'estiu i la setmana santa.

1924 L'1 de gener mor la seva germana M. Isabel a l'edat de 7 anys.

1926 El 8 de setembre mor el seu germà gran, Francesc. Tenia 14 anys. [Estudia el batxillerat a l'Escola laica Sant Luís Gonzaga]

1928 S'examina, i aprova brillantment, el batxillerat elemental a l'Institut Nacional Jaume Balmes.

1929 S'examina dels dos cursos de lletres de batxillerat superior i es matricula de batxillerat universitari. No es presenta a l'examen.

Edició no venal de 100 exemplars del seu llibre Israel.

1930 S'examina del batxillerat universitari i l'aprova amb matrícula d'honor. Ingressa a la Universitat de Barcelona on estudiarà les carreres de Dret i Filosofia i Lletres.

1931 Publica la seva primera novel·la, El doctor Rip, amb pròleg de Carles Soldevila.

1932 Publica Laia, que presenta al Premi Crexells.

1934 Reedició de Laia, corregida i revisada. Publica el llibre de narracions, Aspectes.

1933 Participa en el creuer per la Mediterrània, organitzat pel Ministerio de Instrucción Pública y Bellas Artes, en el qual hi participen més de 180 alumnes i professors seleccionats de les universitats espanyoles i de les dues escoles d'arquitectura de Madrid i Barcelona.

1934 Comença a escriure alguns dels poemes que després formaran part de Les cançons d'Ariadna i de Les hores.

Guanya el Guardó de la Generalitat de Catalunya (Premi extraordinari) als X Jocs Florals de l'Ateneu Arenyenc, per la seva narració "Els avets". Entre el jurat, hi figuraven Joaquim Ruyra i Carles Riba.

Compleix amb el servei militar, a Barcelona, com a soldat de quota a l'Auditoria de Guerra de la Caserna d'Infanteria Badajoz. Es produeixen els "fets d'octubre".

Escriu Miratge a Citerea.

1935 Publica Miratge a Citerea, amb dibuixos de Grau Sala. Publica Ariadna al laberint grotesc Es llicencia en Dret.

1936 Esclata la Guerra Civil. Obté la llicenciatura en Història Antiga. Obté la beca Conde de Cartagena (primer alumne de l'Estat Espanyol que l'obté) per estudiar egiptologia, estudis que no pot seguir degut a l'esclat de la Guerra. Pel mateix motiu, tampoc es pot examinar per obtenir la llicenciatura en Lletres Clàssiques. És mobilitzat i destinat a la Caserna dominada per la FAI a Barcelona. Després s'incorpora a la milícia Macià-Companys, organitzada per Esquerra Republicana. Tradueix del castellà al català Fedra de Llorenç Villalonga.

1936-1938 Escriu La pluja (pub. el 1952).

1937 El desmobilitzen i el tornen a cridar després per servir a la Secció d'Arxius de l'Auditoria de Guerra.

Publica el recull de narracions Letícia i altres proses (Fedra i Petites proses blanques). Té enllestit un llibre de 100 poemes (entre els quals "El sotjador" i "Llàtzer") dels quals en va estripar uns 90. S'havia de titular Les hores. No s'arriba a publicar. Bartomeu Rosselló-Pòrcel es posa malalt.

1939 Escriu Antígona (entre l'1 i el 8 de març), just després de l'entrada de les tropes franquistes a Barcelona. S'acaba la Guerra Civil.

1940 El mes d'abril mor el seu pare, el notari Francesc Espriu. Salvador Espriu es fa càrrec de la família i deixen el pis del carrer Diputació per traslladar-se a la Casa Fuster (projectada per Domènec i Muntaner) davant dels jardins del Passeig de Gràcia. Espriu es posa a treballar com advocat a les ordres del notari Antonio Gual Ubach, a la que havia estat la notaria del seu pare, situada al núm. 12 del Passeig de Gràcia.

1943 Col·labora en el volum "Tiempos Antiguos" de la Iniciación a la historia universal, dirigit per Alberto del Castillo.

1946 Publica Cementiri de Sinera (escrit entre 1944-45). S'inicia la publicació de la revista clandestina "Ariel" i hi col·labora.

1948 Publica Primera història d'Esther. Actua de president del Premi de Poesia Bartomeu Rosselló-Pòrcel convocat per la revista "Ariel". Forma part del Premi Joanot Matorrell per a novel·la inèdita en català.

1949 Publica Les cançons d'Ariadna (amb 33 poemes del 100 que tindrà).

1950 Mor la seva mare.

1952 Intent de representació privada de Primera història d'Esther, a la torre a la part alta de Barcelona de la família Sans-Uriach. Espriu i Pere Quart escriuen les famoses "Dècimes de Salvador Espriu i Pere Quart per a la Segona història d'Esther" (inèdites fins al 1999, quan apareixen publicades al volum Obra poètica de Pere Quart). Publica Les hores (les dues primeres parts) i Mrs. Death.

1954 Publica El caminant i el mur.

Fa un viatge en cotxe de tres setmanes per Itàlia amb la família. Visita la tomba de Keats, per encàrrec de Carles Riba, per copiar l'epitafi.

1955 Publica Final del laberint i la tercera part de Les hores.

Li és atorgada "La lletra d'Or" pel llibre Final del laberint.

1957 L'Agrupació Dramàtica de Barcelona, sota la direcció de Jordi Sarsanedas, estrena

Primera història d'Esther al Palau de la Música Catalana.

Publica Evocació de Rosselló-Pòrcel i altres proses.

1958 L'Agrupació Dramàtica de Barcelona, dirigida per Frederic Roda, representa Antigona al Candilejas, un "teatre de butxaca".

Participa en l'homenatge a Rosselló-Pòrcel a la Universitat de Barcelona, amb motiu del 20 anys de la seva mort.

Ricard Salvat dirigeix l'escenificació de La pell de brau a la Cúpula Coliseum.

1960 Publica La pell de brau.

Josep Pla escriu l'homenot dedicat a S. Espriu.

Deixa la notaria Gual i comença a col·laborar amb el seu germà, el Dr. Josep Espriu, que presideix la mútua mèdica Assistència Sanitària Col·legial S.A.

1962 L'EADAG, dirigida per Ricard Salvat, representa Primera història d'Esther dins el V Ciclo de Teatro Latino al Romea.

Signa la carta de protesta contra les tortures de la policia als miners d'Astúries. És detingut al maig i processat.

1963 Apareix el recull dels seus llibres de poemes Obra poètica, editat per S. Albertí, que inclou per primera vegada Llibre de Sinera.

Es publica el volum Poesia catalana del segle XX, a cura de J. M. Castellet i J. Molas.

1964 La policia li intervén el telèfon i es dona ordre d'intervenir la seva correspondència.

1965 Es posa a la venda el recull de contes Narracions.

S'estrena al Romea, per l'EADAG sota la direcció de Ricard Salvat, Ronda de mort a Sinera, peça teatral que es representarà a Madrid, París, a diverses ciutats catalanes i al Festival de Venècia.

1966 Participa en "la caputxinada" al convent del caputxins de Sarrià, una reunió clandestina per constituir el Sindicat d'Estudiants de la Universitat de Barcelona (SDEUB). És detingut i sancionat amb una multa de 100.000 pessetes.

1967 Reposició de PHE al Romea.

Apareix el disc "Cançons de la roda del temps" de Raimon, amb portada de Joan Miró.

1968 PHE es presenta al país Basc, a Perpinyà i al Festival Internacional de Teatre de Nancy.

Escriu Aproximació, tal vegada el·líptica, a l'art de Pla Narbona.

1969 És nomenat president honorari de l'Associació Internacional de Defensa de les Cultures Amençades.

Un grup d'intel·lectual catalans promou una campanya per promocionar Espriu com a candidat al Premi Nobel de Literatura.
Es roda la pel·lícula Laia, basada en la seva novel·la, dirigida per Vicenç Lluich i protagonitzada per Núria Espert i Paco Rabal.

1970 Participa en el recital de poesia catalana celebrat al Price.
La Fundació alemanya F.V.S. li atorga el premi internacional Montaigne, adscrit a la Universitat de Tubinga.

1971 Es publica la seva biografia escrita per M. Aurèlia Capmany i el llibre Iniciació a la poesia de Salvador Espriu de J. M. Castellet.
Rep el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes i lliura l'import a Omnium Cultural per a l'ensenyament del català.
Publica el llibre Setmana santa.

1972 S'estrena la pel·lícula Laia.
Se li concedeix el Premi de la Crítica ("castellana") pel llibre Setmana Santa.

1975 Publica Formes i paraules, poemes inspirats en les escultures d'Apel·les Fenosa.

1976 Es troba amb Josep Tarradellas a Canet de Rosselló.
Primera aparició televisiva al programa "A fondo" de Joaquim Soler Serrano.

1978 S'estrena Una altra Fedra, si us plau, dirigida per Lluís Pasqual, i escrita a instàncies de Núria Espriu que és qui la protagonitza.
Premi Ignasi Iglésies per l'obra Primera història d'Esther.

1979 La Coral Sant Jordi, dirigida per Oriol Martorell, estrena al Palau de la Música Catalana D'una vella i encerclada terra, una obra de poesia i prosa amb fragments musicats per Manuel Valls.
A l'agost pateix un pre-infart de miocardi i ha de ser hospitalitzat a la Clínica Sant Jordi.
Es publica la novel·la El doctor Rip, totalment rescrita.

1980 Medalla d'Or de la Generalitat de Catalunya.
És nomenat Doctor Honoris Causa per les Universitats de Barcelona i de Tolosa de Llenguadoc.

1981 Publica Les roques i el mar, el blau, premi Ciutat de Barcelona.
És nomenat Fill Adoptiu de la vila d'Arenys de Mar.
És nomenat Fill Predilecte de la ciutat de Santa Coloma de Farners.
Envia una comunicació, en representació dels escriptors catalans, llegida pel pare Batllori, a l'Encontre d'Intel·lectuals catalans i castellans celebrat a Sitges.
Josep M. Benet i Jornet l'entrevista al programa de TVE "Poetes d'ara" i també apareix a l'espai "Tal com som".

1982 Medalla d'Or de la Ciutat de Barcelona.
No accepta la Gran Cruz de Alfonso X El Sabio.
Premi Crítica Serra d'Or (prosa) per l'obra Les roques i el mar, el blau.
Representació de PHE al Teatre Lliure, sota la direcció de Lluís Pasqual.

1983 S'entrevista a Barcelona amb el lehendakari basc, Carlos Garaikoetxea.
Nova campanya per promoure'l al Premi Nobel de Literatura.
Publica el llibre Aproximació a Santa Coloma de Farners i a algun dels seus indrets.
Es publica Aproximació històrica al mite de Sinera, obra de tres arenyencs, A. Espriu, N. Nogueras i M. A. de Pons. Com a rèplica, molest per la intromissió en el seu món de ficció, escriu el conte "Pas i notícia de la Trinquis".
Escriu un "decàleg" particular datat el 27 de març.
Mercedes Milà l'entrevista al seu programa "Buenas noches".

1984 Apareix al programa de Joaquim M. Puyal "Vostè pregunta".
Publica Per a la bona gent.
És nomenat membre de la Reial Acadèmia de les Bones Lletres de Barcelona. El seu discurs d'acceptació es basa en la figura de Bartomeu Rosselló-Pòrcel.
El 19 de desembre pateix una trombosi coronària i és ingressat a la Clínica Quirón de Barcelona. És donat d'alta el dia 27 del mateix mes.

1985 El 2 de gener s'emet per TV3, dins el programa de Josep M. Espinàs "Identitats", l'entrevista enregistrada al mes de desembre.
El 18 de febrer ingressa una altra vegada a la clínica.
Mor el dia 22 de febrer a les dues de la tarda. Tenia 72 anys.
L'endemà, dissabte 23, se celebren les exèquies a l'església parroquial de Sta. Maria d'Arenys de Mar, i és enterrat en un senzill nínxol al cementiri de la vila.

CURRÍCULUMS

JOAN OLLÉ

Direcció

Professor de l'Institut del Teatre, director del STI (Sitges Teatre Internacional) del 1992 al 2001. Ha estat membre de l'Equip de Direcció Artística del Teatre Lliure el 2003 i el 2004. Es va iniciar com a director d'escena amb els muntatges de *Yo era un tonto y lo que he visto me ha hecho dos tontos* (1974) i *Nocturn per acordió* (1975), espectacles a partir de textos de Joan Salvat-Papasseit de la companyia Dagoll-Dagom. Els anys 1977 i 1978 va dirigir dos èxits seguits que van consolidar la seva carrera: *No hablaré en clase*, de Josep Parramon i el mateix Joan Ollé i *Quan la ràdio parlava de Franco*, de Josep Mª Benet i Jornet i Terenci Moix.

Entre els muntatges que va dirigir als anys vuitanta cal esmentar *Els Pledejaires*, de Jean Racine (1983); *Baal* de Bertolt Brecht al Centre Dramàtic de la Generalitat de Catalunya; *Crímenes y locuras del traidor Lope de Aguirre*, de J. Sanchis Sinisterra amb el Teatro Fronterizo i Teatropolitán (1986); *Antígona*, de Salvador Espriu al Festival de Teatro Clásico de Mérida (1987) i *Un any sense estiu*, de Catherine Anne, a la Gàbia Teatre (1988). Als noranta va dirigir, entre d'altres *Rossiniana*, de Gioacchino Rossini, Franco Di Francescantonio i Joan Ollé, una producció del Teatre Grec i del Gran Teatre del Liceu (1990); *L'hora dels adéus*, de Narcís Comadira, Centre Dramàtic de la Generalitat de Catalunya (1995); *De poble en poble*, de Peter Handke, Festival Grec-96 (Premi Ciutat de Barcelona 1996); *Accident*, de Lluïsa Cunillé, Mercat de les Flors (Premi de les Lletres Catalanes 1997) i *Así que pasen cinco años*, de Federico García Lorca, Festival Grec de Barcelona, Festival de Otoño de Madrid (1998). El 2002 dirigeix *Víctor o els nens al poder* de Roger Vitrac, Sala Fabià Puigserver, i *Fedra* de Jean Racine, una producció de Festival Temporada Alta-2002, Festival Grec de Barcelona i Les Estivales de Perpinyà. El 2003 va estrenar *L'hora en què res no sabíem els uns dels altres*, de Peter Handke, al Mercat de les Flors, una producció del Festival Grec de Barcelona i *Cròniques (Catalonia Splendens)* al XVII Festival Castell de Peralada, amb direcció musical de Jordi Savall. El 2004 va estrenar *Sis personatges en busca d'autor* de Luigi Pirandello, i *L'oncle Vània*, d'Anton Txékhov, a la Sala Fabià Puigserver, i *La plaça del diamant* al Festival Castell de Peralada, un espectacle basat en la novel·la homònima de Mercè Rodoreda que ha arribat a les 150 representacions. El 2006 va presentar *L'illa del tresor (cabaret de paraules)*, una versió teatral del programa que fa des del 1996 en col·laboració amb l'escriptor Joan Barril per a TVC (Premi Nacional de Televisió 2005) i *La verdad de las mentiras*, una lectura amb Mario Vargas Llosa i Aitana Sánchez-Gijón. A la Sala Fabià Puigserver ha estrenat també *El malentès*, d'Albert Camus. I al Festival de Teatro Clásico de Mérida, *Odiseo y Penélope*, de M. Vargas Llosa. El 2007 va estrenar una versió teatral de la novel·la *Soldados de Salamina*, de Javier Cercas, també va dirigir l'espectacle inaugural de la presència de la literatura catalana a la Fira del Llibre de Frankfurt. La tardor del 2007 dirigeix *Coral Romput*, de Vicent Andrés Estellés, espectacle amb el qual s'inaugurava EL CANAL Centre d'Arts Escèniques de Salt/Girona. Al 2008 estrena al Festival de Barcelona Grec *El Ángel exterminador*, de Luis Buñuel i Luis Alcoriza i *Yvonne, princesa de Borgonya*, de W. Gombrowicz al Teatre Lliure. Al 2009 ha presentat al Festival Catalan Days a Nova York una lectura dramatitzada de *La Plaça del diamant*, de Mercè Rodoreda amb l'actriu Jessica Lange. També al 2009 ha estrenat *El quadern gris*, de Josep Pla, una coproducció de EL CANAL i el Grec '09 Festival de Barcelona.

JOAN ANGUERA

Intèrpret

Pedagog, actor i director de teatre, es va formar a l'Escola d'Art Dramàtic "Adrià Gual" (1965-68), als Estudis Nous de Teatre (1969-70) i a l'Institut del Teatre de Barcelona (1978). Com a pedagog exerceix de professor d'expressió i de teatre a diversos centres educatius, i ha estat l'impulsor del Màster Europeu Teatre en l'Educació de l'Institut del Teatre de Barcelona. Com a actor i director professional, el 1967 funda el Grup de Teatre Vermell x 4 a Centelles, que estrena Ronda de mort a Sinera (1967) a partir de la versió d'Espriu-Salvat, La Creació, amb textos de Miquel Martí i Pol (1968), Els justos, d'Albert Camus (1969) i Burul d'I. Ricardi (1970). Del 1972 al 1996 forma part de La Gàbia Teatre, de Vic. Intervé com a actor a És quan dormo que hi veig clar sobre textos de J.V.Foix (1972); L'última cinta, de S. Beckett (1976); Laura a al ciutat dels sants, de M. Llor (1983); Tot esperant Godot, de S. Beckett (1985); Fi de partida, de S. Beckett (1990); L'art de la comèdia, d'E. De Filippo (1992) i a American Buffalo, de D. Mamet (1993), entre d'altres. I com a director, estrena El canari mut, de G. Ribemont-Dessaignes (1974); Ecurial, de M. de Ghelderode (1977); La cavalcada sobre el llac de Constança, de P. Handke (1990); Crònica d'Ann, de J. Borrell (1983); Rostres coneguts, sentiments ambigus, de B. Strauss (1986) i El cant del boc, de B. Breytenbach (1991). Als anys 90 participa com a actor a Els pastorets de S. Pitarra., dir. F. Roda; Un cas curiós de C. Goldoni, dir. J. Vilà; El rei David, d'A. Honegger, dir. A. Argudo; Àfrica 30 de M. Sàrrias, dir. T. Casares, i com a director, a Duros a quatre pessetes, de S. Rusiñol; Monsieur Barnett, de J. Anouilh i El cor menjat, de Renada L. Portet. També crea la Companyia "Follim Follam" (1996) que recollia i interpretava "Cançons populars porques" i que va enregistrar tres CD's i fer més de 200 "bolos".

Els darrers anys ha treballat sota les ordres de Mario Gas (Olors, de J.M. Benet i Jornet; Lulú, de F. Wedekind, i La mare Coratge i els seus fills de B. Brecht), Joan Ollé (12 canten Brel.), Àlex Rigola (Glengarry Glen Ross, de D. Mamet). Del 2004 al 2006 treballa com a actor a la Cia. "Caterina Sagna" de Venècia a l'espectacle de dansa-teatre Heil Tantz! de C. Sagna. Entre els seus últims espectacles s'hi compten Somriure d'elefant de Pau Miró, Primera història d'Esther, de Salvador Espriu, dir. Oriol Broggi, i L'Aigua, sobre textos de Jesús Moncada, dir. Xicu Masó, Coral Romput, de Vicent Andrés Estellés, dir. Joan Ollé, El rei Lear de W. Shakespeare, dir. Oriol Broggi.

Ha rebut diversos premis, d'entre els quals destaquen el Premi de la Crítica al Millor Actor de la Temporada 06-07 per Somriure d'elefant de Pau Miró al Festival Grec de Barcelona i per Primera història d'Esther amb el Teatre Nacional de Catalunya. Premi de la Crítica al millor actor de la temporada 94-95 per Un cas curiós, i el Premi de la Crítica al millor actor de la temporada 99-00 per Olors de J.M. Benet i Jornet.

IVAN BENET

Intèrpret

Com a formació teatral, és Llicenciat en Art Dramàtic, especialitat d'interpretació i Premi Extraordinari de l'Institut del Teatre de Barcelona. 1994-1998. Becat pel Teatre Lliure per participar en dos "Work in progress" dirigits pel director holandès Johan Simons i la directora romanesa Catalina Buzoianu. International Theater Academy Ruhr. Schauspielhaus de Bochum (Alemanya)1999. Curs intensiu "La memoria del corpo", impartit per l'actor i director Franco di Francescantonio. Associació de Postgraduats de l'Institut del Teatre. 1998.

En teatre, ha participat en els espectacles següents (trajectòria des del 2000 fins ara): La dama de Reus d'Ambrosi Carrion. Dirigit per Ramon Simó. TNC Sala Petita (2008); Un dia, mirall trencat de Mercè Rodoreda. Dirigit per Ricard Salvat. Teatre Borràs de Barcelona (2008). El Àngel exterminador, de Luis Buñuel i Luis Alcoriza. Dirigit per Joan Ollé. Teatre Grec (Grec' 08), Expo Zaragoza i Las Palmas (2008); Yvonne, princesa de Borgonya de W.Gombrowicz. Dirigit per Joan Ollé. Teatre Lliure de Barcelona. (2008); Hedda Gabler d'Henrik Ibsen. Dirigit per Pau Carrió. Biblioteca de Catalunya. (2008); El Sr. Perramón de J.Ma.de Sagarra. Dirigit per Joan Anton Rechi. Teatre Romea de Barcelona. (2007); Gorda de Neil LaBute. Dirigit per Magda Puyo. Villarroel Teatre de Barcelona. (2006-2007); European House direcció i dramaturgia d'Àlex Rigola. Festival de Temporada Alta de Girona (2005-2006) i gira estatal i internacional (2006); Ricard 3r de W. Shakespeare. Dirigit per Àlex Rigola. Festival de Almagro i Teatre Lliure de Barcelona i gira estatal i internacional (2005-2006); Santa Joana dels escorxadors de Bertolt Brecht. Dirigit per Àlex Rigola. Teatre Grec i Teatre Lliure de Barcelona i gira estatal i internacional (2004-2005-2006); El miedo y la música. Escrit i dirigit per Julio Manrique. Sitges Teatre Internacional (2004); Juli Cèsar de W. Shakespeare. Dirigit per Àlex Rigola. Teatre Lliure de Barcelona i gira estatal i internacional (2004-2005); Do'm d'Enric Casasses. Dirigit per Albert Mestres. Sala Beckett de Barcelona (2003-2004); El somni d'una nit d'estiu de W.Shakespeare. Dirigit per Àngel Llàcer. Cia.Parracs. Teatre Borràs i Teatre Principal de Barcelona (2002-2003); Escenes d'una execució de Howard Barker. Dirigit per Ramón Simó. Sala Petita TNC de Barcelona (2002-2003); La mare coratge i els seus fills de Bertolt Brecht. Dirigit per Mario Gas. Sala Gran TNC de Barcelona (2001-2002); Titus Andrònic de W.Shakespeare. Dirigit per Àlex Rigola. Teatre Lliure de Barcelona (2001), Teatre Zorrilla de Badalona (Grec 2000); Violació de límits de M. de Pedrolo. Dirigit per Joan Castells. Cia Parracs. Sala Muntaner de Barcelona (2000); Jordi Dandin de Molière. Dirigit per Oriol Broggi. Teatre Artenbrut de Barcelona.

En Televisió, ha participat a "Ventdelplà". Personatge: Esteve Estelrich.. Diagonal TV i TV3.(2007-2008; "13 rue". XTVL (2007); "Càsting". XTVL (2007); Capítol de "Porca misèria". TV3 (2004); Capítol de "Temps de silenci". TV3 (2001); "Valèria" Telemovie dirigida per Sílvia Quer. TV3 (2000); Capítol de "Laberint d'ombres". TV3 (1998).

PAULA BLANCO

Intèrpret

LLicenciada l'any 2008 en Interpretació per l'Escola Superior d'Art Dramàtic de Catalunya – Institut del Teatre de Barcelona. En teatre, ha treballat durant l'any 2009 als espectacles *La terra és baixa, bruta i erma*, espectacle sobre poesia catalana del s. XX, dirigit per Jordi Faura i Abel Coll (Teatre Romea), i *El rei Lear*, de William Shakespeare, dirigit per Oriol Broggi, una producció de La Perla 29. Biblioteca de Catalunya (Grec 2008 / 2009). El 2008 va participar a *Rock'n'Roll*, de Tom Stoppard, amb direcció d'Àlex Rigola (Teatre Lliure), i també a *Rey Lear*, de William Shakespeare, versió de Juan Mayorga i direcció de Gerardo Vera (producció del Centro Dramático Nacional. Teatre Nacional de Catalunya). La temporada 2007-2008 va participar a *La plaça del diamant*, de Mercè Rodoreda, adaptació de Josep Maria Benet i Jornet, amb direcció de Toni Casares (una producció del Teatre Nacional de Catalunya). El 2006 participa en la representació de *Product*, de Mark Ravenhill, amb el mateix Ravenhill en escena, estrenat al Festival Temporada Alta 2006.

En televisió, ha participat a: *Ventdelplà*. Direcció: Jesús Segura (TV3, 2009, i juliol 2007); *Zoo*, de Josep Maria Benet i Jornet. Direcció: Jesús Segura (TV3, gener-abril 2008); *Tretze anys i un dia*. Direcció: Jesús Font. (TV3, maig 2007); *Porca Misèria*. Direcció: Joel Joan (TV3, 2005, 2006 i 2007); *Jocs i mentides*. TV Movie. Direcció: Lluís Zayas (TV3, 2002)

També cal destacar les seves col·laboracions setmanals per a *Alguna Pregunta Més?* dins el programa de ràdio *Els Matins de Catalunya Ràdio* conduït per Antoni Bassas. Catalunya Ràdio (setembre 2006/ juliol 2007).

MONTSERRAT CARULLA

Intèrpret

Comença fent teatre amateur, i segueix alguns cursos a l'Institut del Teatre de Barcelona al final dels anys 1940. De 1970 a 1976 cursa també Història de l'Art a la Universitat de Barcelona. Fins el 1960 no comença a treballar en teatre professional, amb *Soparem a casa*, El fiscal Recasens i l'adaptació de *Romeo i Julieta* de Josep Maria de Sagarra. Marxa dues temporades a Madrid i torna a Barcelona el 1964. D'aleshores ençà ha participat en nombroses obres de teatre, en films i en algunes sèries de televisió, com *Secrets de família* (1995), *Dones d'aigua* (1997) o *El cor de la ciutat* (2000) de TV3, o *Hospital Central* de Telecinco. També ha fet de dobladora al català i castellà en films estrangers.

El 1995 va rebre la Creu de Sant Jordi i el 1999 la Medalla d'Or al Mèrit Artístic. De la seva llarga carrera, destaquen els espectacles *L'enterrament és a les quatre*, de Joan Vila Casas; *Mort de Dama*, de Llorenç Villalonga; *La filla del mar*, d'Àngel Guimerà; *Pigmalió*, de George Bernard Shaw; *La viuda trapella*, de Carlo Goldoni, en adaptació de Maria Aurèlia Capmany; *Hamlet*, de Shakespeare, dirigit per Pere Planella; *Primera història d'Esther*, de Salvador Espriu, *La Reina de Bellesa* de Leenane, de Martin McDonagh, *A Little Night Music* de Stephen Sondheim, *Coral Romput*, de Vicent Andrés Estellés, dirigit per Joan Ollé; *El temps i els Conway*, de J. B. Priestley i *Guys & dolls* (1998) dir. Mario Gas. En cinema, destaquen *Surcos* (1951), de José Antonio Nieves Conde; *Cambio de sexo* (1977), de Vicente Aranda; *Companys*, procés a Catalunya (1979), de Josep Maria Forn i Costa; *El vicari d'Olot* (1982), de Ventura Pons; *La ciutat dels prodigis* (1999), de Mario Camus i *El orfanato* (2007), de Juan Antonio Bayona.

DANIEL ESPASA

Intèrpret

(La Canonja, 1974) Ha seguit els estudis de piano al Conservatori de Tarragona amb M.D. Nolla i J.A. Calvo, i al Conservatori Superior de Barcelona amb Carme Vilà i Monique Deschaussées. Ha rebut premis en el Premi Piano Royale 1986 i el Premi Ciutat de Berga 1990. El 1993 rep la Beca Frederic Mompou al Conservatori de Barcelona.

Ha treballat com a pianista i director musical en diversos programes de televisió a TV3 i TVE.

És autor de les sintonies de Ràdio Nacional d'Espanya a Catalunya (Ràdio 4) i del programa *Fes-t'ho mirar* de TV3. Director musical dels espectacles *El Temps de Planck* (Sergi Belbel-Oscar Roig) i *Rent* (J. Larson), entre d'altres. També ha compost música per a teatre i dansa.

Ha estat director musical de la gira espanyola de la cantant cubana Olga Guillot, productor i compositor en els discs *Iaie* i *Els amants de Lílith* de Lídia Pujol, i director musical de la gira europea de *La Ópera de cuatro cuartos* de K. Weill-B. Brecht, amb direcció de Calixto Bieito. Actualment també és arranjador i col·labora com a pianista i acordionista amb la cantant Maria del Mar Bonet, així com també està realitzant el Projecte Fi de Carrera d'Arquitectura a l'E.T.S.A. de Barcelona.

L'any 2000 comença els estudis de clavicèmbal al Conservatori Superior de Barcelona amb M. Lluïsa Cortada. Ha estudiat clavicèmbal i baix continu a l'Esmuc, amb Béatrice Martin, i música de cambra amb Jordi Savall, Pedro Memelsdorff, J. P. Canhiac i Manfredo Kraemer. També ha seguit cursos amb els clavecinistes Pierra Hantaï i Olivier Beaumont. El 2007 ha estat becat per la Fundació Cini de Venècia en el Seminari de Música Medieval.

El 2007 crea el grup de música antiga Ariodant, actuant al Festival Shakespeare de Santa Susanna i a la Plaça del Rei en el Festival Grec de Barcelona. És director musical de l'acadèmia barroca *Vespres d'Arnadí*, destacant el concert-espectacle 'La Festa de l'Arxiduc' presentat en el Festival de Torroella de Montgrí 2007. Com a pianista i clavecinista ha col·laborat amb l'Orquestra del Teatre Lliure, orquestra Barcelona 216, Les Sacqueboutiers de Toulouse i la Real Filharmonia de Galícia, entre d'altres. Com a pianista ha actuat al Festival de Torroella de Montgrí, Quincena Musical de San Sebastian, Cicle de Cambra de l'Auditori, al foyers del Liceu i al cicle Avuimúsica, entre d'altres. Des del 2003 és pianista i clavecinista col·laborador de l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya (OBC).

ENRIC MAJÓ

Intèrpret

Actor eminentment teatral, va debutar el 1965 als 20 anys sota la direcció d'Adolfo Marsillach amb *Después de la caída*, d'Arthur Miller. Treballa sota la direcció d'Esteve Polls, Paco Diez, i entra a formar part de la Companyia Adrià Gual. Als 70 passa a Madrid amb *Yerma*, de F. García Lorca, de la Companyia Núria Espert, Forma part de l'Assemblea d'Actors que obren el Festival Grec el 1976, i comença a treballar sota la direcció de Fabià Puigserver, Terenci Moix, Pere Planella, Joan Ollé i Josep Anton Codina. A finals dels 70 protagonitza *Hamlet*, dir. Pere Planella, i a partir dels 80 funda la seva pròpia companyia, amb espectacles tan destacats com *Terra baixa*, dir. Josep Montanyès, o *Setmana Santa* (dirigit per ell mateix). A finals dels 80 participa a *Ondina*, de G. Giradoux, dir. Santi Sans; *Joc de dos*, de Dario Fo i Franca Rame, dir. Alfons Flores; *Una visita inoportuna*, de Copi, dir. Jorge Lavelli amb la Companyia Josep Maria Flotats. Als anys 90 treballa amb la Companyia Nacional de Teatro Clásico sota la direcció de Gerardo Malla i Pilar Miró, i en espectacles dirigits per Omar Grasso, Ricard Reguant, Sergi Belbel, Xavier Albertí, Lluís Solà, Carme Portaceli, Ricard Salvat i Tamzin Townsend, entre d'altres. Des del 2000 ha participat en *Los vivos y los muertos*, de García May,

dir. Eduardo Vasco; *...que Eros es...*, de Manuel Lagos, codirigit per ell mateix i N. Menéndez; *Dom Juan*, de Molière, dir. Jean Pierre Miquel (CNTC); *Ronda de mort a Sinera*, de Salvador Espriu, dir. Ricard Salvat; *Los puentes de Madison*, versió de Josep Costa, dir. Miguel Narros i *Pel davant i pel darrera*, de Michael Frayn, dir. Alexander Herold, entre d'altres. D'entre els seus últims espectacles destaquen *Sis personatges en busca d'autor*, dir. Joan Ollé; *Mentiders*, d'A. Neilson, dir. Abel Folk; *Nausica*, de Joan Maragall, dir. Herman Bonnin; *La festa de la poesia*, de Santiago Rusiñol, dir. Carme Sansa; *El tren de cristall*, d'Agustí Bartra, dir. Moisès Maicas, i *Un dia. Mirall trencat*, de Mercè Rodoreda, dir. Ricard Salvat.

EDUARD MUNTADA

Intèrpret

L'actor, director i professor Eduard Muntada va néixer a Tremp (Pallars Jussà) l'any 1960. Es va formar a l'Aula de Teatre de Lleida, fent teatre infantil i juvenil i en converses de bar i sopars amb Joan Ollé, Joan Anguera, Xavier Ariza i Carles Martínez. Ha realitzat també cursos, tallers i monogràfics amb Joan Ollé, Jordi Messalles, Frederic Roda, Elisa Crehuet, Marcel·lí Antúnez, Xavier Albertí i Xavier Ruano.

Com a actor ha format part de companyies i grups com Teatre Estable de Lleida, Zum Zum Teatre i Boulevard Espectacles. Entre les diferents produccions en les que ha participat destaquen: *Ricard III*, de William Shakespeare, dir. Xavier Albertí; *Assassins*, de Shoenberg, dir. Ricard Reguant; *Les trapelleries d'Escapí*, de Molière, dir. Artur Trias; *L'aigua*, de Jesús Moncada, dir. Xicu Masó; *Magnòlies negres*, de Mercè Rodoreda, dir. Llàtzer García / Oriol Tarascón; *Doble contra senzill*, de Maria Barbal, dir. Miquel Gòrriz; *Moby Dick*, de Herman Melville, dir. Luca Radaelli; *L'home dels coixins*, de Martin McDonagh, dir. Xicu Masó, i *Cyrano de Bergerac*, amb direcció de Pep Pla.

Muntada també ha treballat com a director en diversos muntatges: *Descontes i menú de contes*, amb Xip Xap. A la companyia Festuc la va dirigir en els muntatges *El soldadet de Plom*, *Le malade imaginaire*, *Le farce en farse* i *Le bourgeois gentilhomme*, mentre que a *The power of peace* de Xavier Baulies va posar-se al capdavant de la Camerata Coral de Sant Cugat, Incredación Danza i Carme Sansa. Del mateix autor, també ha dirigit *Instint Mozart*, amb Camerata Coral de Sant Cugat, O.B.C., Orquestra del Teatre Lliure, Incredación Danza, Pepe Hevia, Pere Arquillué i Mercé Pons. Altres obres que ha portat als escenaris són: *La gàbia daurada*, una òpera amb llibret de Pere Pena i música de David Esterrí; *Les noces de Ramon Berenguer i Peronella* de Felip Gallart amb els Moros i Cristians de Lleida; *Una fantasma com en hi ha poques* de Màrius Torres; *Oliver Twist* de Charles Dickens, i Alícia amb *Catacrac*. Finalment també ha treballat amb *Encara Farem Salat a Aladí*, *Pere sense por* i *La Bogeria* de Narcís Comadira.

També ha estat professor de l'Aula de Teatre de Lleida, i fundador i professor de Zum-zum Escola de Teatre. Ha impartit tallers a la Universitat d'Estiu del Pallars i l'Urgell i cursos a diferents centres docents (escoles i instituts) de Lleida i província i Barcelona. També ha ofert els seus serveis en tasques socials donant tallers de teatre per a sord-muts (Llar de Sant Josep, Lleida) durant quatre anys i per a deficients (síndrome de Down), tres anys.

VICTÒRIA PAGÈS

Intèrpret

L'actriu Victòria Pagès té una llarga trajectòria en teatre, televisió i cinema. En teatre ha participat entre d'altres espectacles a: *Mama Medea*. De Tom Lanoye. Dirigit per Magda Puyo. Teatro Romea de Barcelona; *Tirant lo blanc*. De Joanot Martorell. Dirigit per Calixto Bieito (nominada als premis Max com a millor actriu de repartiment); *Arcàdia*. De Thomas Stoppard. Dirigit per Ramon Simó. Teatre Nacional de Catalunya (premi de la Crítica Teatral de Barcelona a la millor interpretació femenina 2006-2007); *Teràpies*. De C. Durang. Dirigit per Rafa Calatayud. Teatre Condal de Barcelona; *Peer Gynt*. De Henrik Ibsen. Dirigit per Calixto Bieito. Festival Ibsen de Bergen (Noruega) i Festival Grec de Barcelona; *Festen*. De Thomas Vinterberg. Dirigit per Josep Galindo. Teatre Romea de Barcelona i gira nacional; *El rei Lear*. W. Shakespeare. Dirigit per Calixto Bieito. Teatro Romea de Barcelona. Gira nacional; 11 de setembre 2001– *Las Troyanas*. De M. Vinaver. Dirigit per Ramón Simó. Teatre Nacional de Catalunya; *Escenes d'una execució*. De H. Barker. Dirigit per Ramón Simó. Teatre Nacional de Catalunya; *Històries d'amor*. De T. Cabré. Dirigit per Toni Casares. Teatre Nacional de Catalunya; *L'estiu*. De Goldoni. Dirigit per Sergi Belbel. TNC; *El gos del tinent*. De J. Benet i Jornet. Dirigit per Toni Casares. Sala Beckett de Barcelona; *La sang*. De Sergi Belbel. Dirigit per Toni Casares. Sala Beckett de Barcelona; *Dakota*. De J. Galceran. Dirigit per J.Mª Mestres. Teatre Poliorama de Barcelona; *T'odio amor meu*. De Dorothy Parker. Dirigit per J.Lluís Bozzo. Teatre Victòria de Barcelona i gira nacional. *Quan era petita*. De Sharman MacDonald. Dirigit per Tamzin Townsend. Sala Arden de Barcelona; *Snoopy el musical*. Dirigit per R. Reguant. Teatre Goya de Barcelona; *El castell dels tres dragons*. De Pitarra. Dirigit per D. Barbany. SAT de Barcelona; *El Knack*. De A. Jellicoe. Dirigit per R. Reguant. Sala Villarroel de Barcelona.

En televisió ha participat a *La Sagrada Família*. Direcció: Dagoll Dagom. TV3; *Carta mortal*. Direcció: Eduard Cortés. Tvmovie; *Cabell d'àngel*. Direcció: Enric Folch. Tvmovie; *A la vida a la mort*. Direcció: Jesús Garay. Tvmovie. *El cor de la ciutat*. Direcció: Esteve Rovira. TV3; *Hospital Central* (capítols 141-142). Tele5; *Nissaga l'herència*. Direcció: Silvia Quer. TV3. Sitges. Direcció: Eduard Cortés. TV3; *Oh Espanya*. Direcció: Lluís Mª Guell. TV3; *Estació d'enllaç*. Direcció: X. Berraondo. TV3; *Oh Europa!* Direcció: J.Lluís Bozzo- Eduard Cortés. TV3.

En cinema ha rodat les pel·lícules *Ingrid*. Dirigida per Eduard Cortés; *El juego del ahorcado*. Dirigida per Manuel Gómez Pereira; *La mare cuida de mi*. Dirigida per Enric Folch (curt); *33 centilitros de genio*. Dirigida per Enric Folch y Marc Bartolí (curt).

SÍLVIA PÉREZ CRUZ

Intèrpret

Filla d'artistes, Sílvia Pérez va estudiar música de nena a Palafrugell. Amant de la música com a llenguatge, va afegir a la seva formació clàssica piano i saxofon, i a la seva familiar relació amb la cançó de taverna, la improvisació i consciència del jazz i la força i el ritme del flamenc. Als 19 anys es va matricular a la Escola Superior de Música de Catalunya on es va especialitzar amb cant de jazz. Va fer classes de cante amb Chiqui de la Línea, de cajón amb Juan Flores, de cant de jazz amb Carme Canela, i de saxo amb Manel Mañogil, Eladio Reinón, Marc Turner i Bill McHenry.

Forma part del grup Las Migas (un grup flamenc guanyador dels premis Injuve), We Sing Bill Evans (grup de jazz guanyador del premi de la crítica de la revista JAÇ), Immigrasons (projecte argentí-català), Llama (duo de hang i veu), Coetus (orquestra de percussió ibèrica)...

Ha treballat també amb Refree, Joan Díaz, Joan Monné, Giulia Barri, Perico Sambeat, Javier Pujol, Jerry González, Jeannette, Duquende, Chicuelo, Pancho Amat, Eliseo Parra, Oblit Llança, Ernesto Snajer, Feliu Gasull. Ha cantat per a ballarins com Damián Muñoz (dansa contemporània), Israel Galván més la companyia de Sol Picó (flamenc contemporani, premis MAX 2007) i Rafaela Carrasco (flamenc, *La leyenda del tiempo*, Peralada 2009). Ha compost i interpretat la banda sonora de l'obra teatral *Unes veus* (dirigida per Marta Angelat). I ha actuat en diferents escenaris d'Espanya, França, Itàlia, Hongria, Bulgària, Croàcia, Holanda, Argentina, Brasil, Mèxic i Cuba.

ÀNGELS POCH

Intèrpret

Formada a l'Institut del Teatre del Vallès Occidental a Terrassa, la seva llarga carrera d'actriu li ha permès treballar amb nombrosos directors de renom com Sergi Belbel, Calixto Bieito, Ariel García Valdés, Helena Pimenta, Joan Ollé, Georges Lavaudan, Oriol Broggi, Pere Planella, entre d'altres, i representar obres de Txèkhov, O'Neil, Marivaux, Brecht, Ibsen, Pinter, Bernhard, Goldoni, Rusiñol, Sagarra, Racine, Shakespeare, Benet i Jornet, Belbel, Pirandello,...

Ha estat guardonada amb el Premi de la Crítica de Barcelona (temporada 1994/95) el Premi Butaca a la millor actriu (1995) i el Premi Memorial Margarida Xirgu (temporada 1997/98).

Darrerament ha participat a les següents obres: *Lleons*, de Pau Miró (2009), *Hikikomori*, de Jordi Faura, dirigit per Abel Coll i Jordi Faura (2009), *Yvonne, princesa de Borgonya* de Witold Gombrowicz, dir. Joan Ollé (2008), *Hedda Gabler* d'Ibsen, dir. Pau Carrió (2008), *Passat el riu* de Joe di Pietro (2007), *Primera Història d'Esther* de Salvador Espriu, dir. Oriol Broggi (2007), *La cantant calba i La cantant calba al Mc Donald's* de Ionesco/Lluïsa Cunillé (2006), *El malentès* d'A. Camus (2006), dir. Joan Ollé, *Salamandra* de J.M. Benet i Jornet, dir. Toni Casares (2005), *Amor Fe Esperança* d'O. Von Horvath, dir. Carlota Subirós (2005)...

Ha treballat també en diverses sèries d'èxit de televisió com *Estació d'enllaç*, *La memòria dels Cargols*, *Temps de silenci* i *Porca misèria*.

EL CANAL CENTRE D'ARTS ESCÈNIQUES SALT/GIRONA

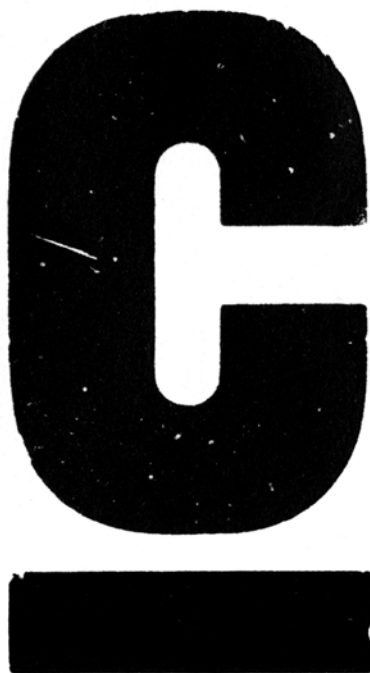
EL CANAL Centre d'Arts Escèniques Salt/Girona és un centre nacional de producció i de creació escènica que forma part de la xarxa de centres públics conjuntament amb el Teatre Nacional de Catalunya, el Teatre Lliure i els Centres d'Arts Escèniques de Reus i de Terrassa. L'Ajuntament de Salt, l'Ajuntament de Girona, la Diputació de Girona i el Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya són les institucions conveniades que han engegat el centre.

Des dels seus inicis, els **objectius** que persegueix el Centre són: produir i coproduir espectacles de primera línia des de l'àrea urbana de Girona però amb la voluntat que tinguin una exhibició posterior el més àmplia possible. Aquests espectacles són sobretot de teatre, i molt especialment de teatre de text; el Centre treballa conjuntament amb el Temporada Alta-Festival de Tardor de Catalunya, i aquesta col·laboració ha de servir als creadors del nostre país com a espai natural de trobada amb creadors estrangers i també com a trampolí per accedir a programacions de fora del nostre país; el Canal vol ser un lloc de treball també per a les noves generacions de creadors que van sorgint a Catalunya; el Centre vol col·laborar a difondre i a fer créixer l'autoria catalana; col·laborar a teixir conjuntament amb el TNC, el Teatre Lliure, el Mercat de les Flors, els Centres d'Arts Escèniques de Reus i de Terrassa, la nova xarxa de producció teatral pública de Catalunya; treballar conjuntament amb els teatres del Servei Metropolità de Teatres i Auditoris (Teatre Municipal de Girona, Teatre de Salt, Sala la Planeta i Auditori de Girona) tant per aconseguir una programació millor, com per aconseguir arribar a un públic més ampli.

EL CANAL Centre d'Arts Escèniques Salt/Girona produeix cada temporada un mínim de quatre espectacles que es gestionen des del Centre i per cada es compta amb coproductors (Teatre Lliure, Teatro Español de Madrid, Festival Grec...), la qual cosa permet, a banda de poder fer propostes amb més mitjans, garantir la seva exhibició i gira posterior. També cada temporada els Centres de Creació de Reus, Terrassa i Salt/Girona presenten una coproducció conjunta.

EL CANAL va iniciar la seva activitat la tardor del 2007 amb l'estrena de *Coral Romput*, de Vicent Andrés Estellés, dirigit per Joan Ollé. La temporada 2007-2008 es varen presentar, a més de *Coral Romput*, *Blanco*, d'Octavio Paz, dirigit per Frederic Amat, *Brossalobrossotdebrossat*, de Carles Santos, i *Pinsans i Caderneres*, dirigit per Xavier Albertí, i la coproducció de tots els Centres de Creació *El silenci del mar*, de Jean Bruller, dirigit per Miquel Górriz. La Temporada 2008-2009 El Canal ha presentat *La marea*, de Mariano Pensotti, *Petó Públic*, dirigit per Rosa Maria Sardà, *Vides Privades*, dirigit per Jordi Prat, *Mort d'un viatjant*, dirigit per Mario Gas, *La revolució*, de Jordi Casanovas, *Traïció*, dirigit per Carles Alfaro i la coproducció de tots els centres de creació *La vida lluny dels poetes*, dirigida per Josep Pere Peyró.

La futur seu de EL CANAL Centre d'Arts Escèniques de Salt/Girona és la Factoria Cultural de La Coma-Cros, actualment en fase d'obres. A la Coma-Cros EL CANAL hi tindrà espais d'assaig, magatzems, oficines i un espai d'exhibició modulable. Actualment els espectacles del Centre s'estrenen als espais teatrals existents a Girona i Salt (Teatre Municipal, Teatre de Salt, Sala La Planeta...).

El Jardí dels cinc arbres és una coproducció de

EL CANAL Centre d'Arts Escèniques Salt/Girona
Centre d'Arts Escèniques de Reus (CAER)
Centre d'Arts Escèniques de Terrassa (CAET) i
Teatre Principal de Palma de Mallorca

EL CANAL Centre d'Arts Escèniques de Salt/Girona

TEMPORADA ALTA 2009-Festival de Tardor de Catalunya
Departament premsa:

GIRONA: Bitò Produccions-Eugènia Berga Telf: 972 40 20 04 e-mail: premsa@temporada-alta.cat
BARCELONA: Comedia-Marc Gall Telf: 93 2955634 e-mail: mgall@comedianet.com